

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Moderne
i
Kjøbenhavn
for
begge Kjøen
og
Bærelser
Møblering
efter Moden,
for Aar 1776.

Første Aargang.

Kjøbenhavn.

Købt hos Lauris Simmelkær,
boende paa Adresskontoret.

Forerindring.

Sæderne ere i det menneskelige Liv det samme som Polerestaalet før det grove Metal. De stille Mennesket ved sit grove Væsen, og give det en Politur, som gjør det sin Stand værdigt; de stille det ved al Redrigt, og danne det til en Skabning, som intet har tilfælles med den øvrige Hob, uden den blotte Formue. Sæderne opløste

Forerindring.

os over os selv, og lade os kende vort Fortrins Hoide. Men saa vigtige, saa nødvendige, de ere, for at gjøre det felfkabelige Liv baade ædelt og æragtigt; til saa stor Forsængelighed kan de lede Mennesket, naar det vil flyde Siensveie, for at naae det Maa, hvor det vil synes at være hvad det ikke er. — Dog, jeg vil ikke indlade mig for dybt i denne Undersøgelse; det er ikke mit Forsæt at være Karakterforsker. Jeg vil lade Sæderne blive de vigtige Arbeidere, de ere, og hve, at et forsængeligt Liv kan ikke være uden forsængelige Skabninger; at Misbrugen af alt er Menneskets moralske Syge, og at Mennesket er en Skabning, der for største

Forerindring.

Delen lader sig regiere af Iudbildning, og har Tillid nok til at troe sig selv at være den Sædeligste, omendstiont det fra mange Sandter kan betragtes for den Maragtigste.

Jeg veed ikke, om jeg skal kalde det Svaghed, eller Skrøbelighed, eller Forsængelighed, at vi i Almindelighed holde os mere oppe ved Kiernen, end ved Skallen, og det i de fleste af vore Haandteringer; men dette veed jeg, at saa nyttige, saa nødvendige og vigtige, Sæderne ere for Mennesket, saa nødes vi dog til at ansee dem for Moder til adskillige af vore Daarligheder. Og hvorfor skulde de ikke ligesaavel som

Foreindring.

alle andre Ting i Naturen have deres
Misfoster?

Sædernes Misfoster er Moderne.
Denne Bildfarelse af Naturen har for-
plantet sig fra Slægt til Slægt, saa det
ikke længere bliver noget Spørgsmaal,
om de have Borgerret i det menneske-
lige Selskab. De have mere: Moder-
ne gaae foran Tæffelighed, Ufkyldig-
hed, Uerbarhed, ja endog den ædle
Eufoldighed, som fordem drog alles
Opmærksomhed til sig. De ere auto-
riserede til at byde over vor Opførsel,
at kille os fra Rængden, sætte os i
Klasser, til hvilke Gudselen ingen Ret
har givet os, og fort, de laane os en

Forerindring.

Ære, som vi give tilbage, naar det er en Skam at bruge den.

Moderne have da omfider faaet Overmagten, og bemægtiget sig Cærdernes Trone. Der herske de nu med en uindskrænket Magt; forandre deres Moders Love efter eget Behag, og stadfæste dem ved tusindfold foranderlige Slikke; og saa gunstig er Gudinden, at hun endog med en moderlig Omhed lemper sig efter sine Børns Ønsker, og mere befletter sig paa at stille deres Begieringer, end hemme deres Løb, om det endog skulde skee til Ruin for mange, og til Affavn for flere af andre Livets Nødvendigheder.

Forerindring.

Vi ere da ikke længere de ædle Sæders Tilbedere, men de glimrende Moders (og til denne Dyrkelse belien-der sig næsten den hele Verden.) Vi ere for mange Aar siden udartede fra Ufkyldighedens ægte Børn til Ynd-linger af Sædernes Misfostere. Vi ere vanslægtede fra det Virkelige til det Indbildte; fra sædelige Menne-ster til sædelige Narre; og troe os mest lykkelige, jo mindre vi ere det, og mest fornøiede, jo mindre vi have Aarsag dertil. Efter Modernes Mo-ralsystem seile os kun en Kange, en Dulle, en Kiep at ride paa, og vi vare færdige.

Forerindring.

Siden vi da endelig vil være Daa-
rer; siden Livet umuelig kan bestaae
uden Forsængelighed; siden vi ikke
uden at følge Modens Love kan vise
os at være velansjændige; og siden et
Menneskes Lykke i Verden saa meget
beroer paa hans udvortes Opførsel
og hvor baade Forstandens og Hjertets
Priis dommes efter Klædernes Kolor
eller Snit: saa har jeg troet, ikke at fore-
tage mig noget unyttigt Arbeide i at
meddele dem, som ere fremmede for
Moderne, og som boe langt fra Ho-
vedstaden, hvor Opfindelse og Udøvelse
af Modevidenskaben fappes om For-
trinet, og hvor det er en Ære at sætte
en Sløise eller en Buffel paa sit rette

Foretning.

Sted, og en Glam at vise sig med det samme Hoved eller samme Rioler i Nar som i Fjor; jeg siger, at meddele dem en usigtig og, om mueligt, fuldstændig Underretning om de for i Nar herskende Moder og Skikke hos begge Sion, med Løfte, ved hver Narforandring at fortælle dem enhver Modesforandring, og saaledes gjøre denne Modehog til et periodisk Skrift, der vil kontinuere saa længe det gives Mennesker, som skabe Moder, og Moder, som danne Mennesker.

Dog maa jeg endnu i Forveien erindre, at saa vanskeligt som det er at detaljere ~~Moderne~~ indtil sine fuesste

Førerindring.

Dele, saa unyttigt vilde det og være; med mindre man vilde berede sig paa at skrive en Foliant, som man neppe skulde faae halv udlæst, førend dens indeholdende Moder vare gaaede af Brug, og andre opstaaede. Her kan desuden mere end ti Slags Moder herske paa eengang. Jeg vil blot nævne Soelhatten, som i forrige Aar udstod mere end tolv Forandringer, og hvilken skulde man nu sige var det nyeste Slags? Saaledes gaaer det i alle de øvrige Ting; den Regel har jeg derfor taget, ifkun at holde mig ved den mest almindelige, den, som den fornemste Stand holder sig ved, den, som dog bør være Mønsteret for

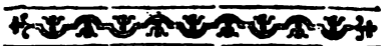

Føderindring.

alle Roderigets Tilbedere og Tilbeder-
inder.

Og for dem fremsætter jeg da saa-
ledes min Rodebog for indeværende
Aar 1776.

Fruentimrets Klædemode.

I.

Hovedprydelsen bestaaer nu i en ikke alt for høi Tøppe, men som dog baade ved Siderne og oven over den øverste Kant af samme, ved hyppig anbragte Bukler, lader Forhaaret intet tabe af sin tilborlige Høide. Tøppen behøver sin Model, som skeer ved en dertil indrettet Balk, over hvilken Forhaarene opstikkes. Rakken opkæmmes glat ligeledes over en Balk, som maa være lidt sidhængende, omtrent til midt paa Halsen. Pudder bruge saavel Blondiner som Brunetter i Haaret; men meget tyndt.

2. Pynd

2.

Pyndten til det afkommoder
 rede Haar bestaaer fornemmelig i et
 lidet fladt Sæt, enten i Form af en
 Krone, eller med dobbelte Skygger,
 der staae lige ud, og hvile oven paa
 Hovedet, samme ere opsatte af Knip-
 linger og Blonder, og jirede med Ertz-
 naale; ved den venstre Side anbringes
 Plumagefjere, enten sorte eller af andre
 Kolørter, som staae lige op, og neden
 ved ere skjulte med en Sløise, hvorfra
 nedhænger et Slags brede Hængler af
 Flor og Blonder, som enten hænge løse
 eller løbe ned under Hagen paa den
 venstre Side, og ere hæftede under
 Halsstrimmelen. Foruden Plumager

anbringes og Sultaner, som fæstes noget høiere oppe, omtrent ved Siden af Løpeen.

Man bruger og alkommoderet Haar uden Sæt, dog med Plamage og Sultan. Oven paa Hovedet hviler en omhøiet Kier, fastsat med en Sloise og prydet med Perler. Fra hoire til venstre Side paa skraae over Løpeen løber enten en Rad Perler eller smalle krusede Baand med en Rad smaa Perler ved hver Side. Globallonger anbringes ogsaa for og bag ved Bullerne, og hæftes enten med en Sloise oven paa Hovedet, eller slynge sig ned ved Siderne af Halsen.

3

Halsbaand er ikke brugeligt af de allermoderneſte. Vil man endelig bruge det, maa det være enten en meget ſmal Lidſe eller ſmalt Baand; derimod ligger en dreiet Floſallonge eller Valentiin om Halsen, ſom er lagt i Piſker, og gaaer ned paa begge Sider af Brøſtet, eller og der bruges et Floſtørklæde, ſom ſtaaer op bag i Halsen omtrent ſom Amagerindernes Halsørklæder.

4

Af Soelhattene ere de runde meſt modenſte, ſom bag til ere opheſtede, og have deres Pul ſom en Wandfolkehæt. Samme gøres af de ſaa kal-

bede Straaehatte, og overtrækkes med Silketoi af hvad Kolor man vil; dog synes de sorte og hvide at være de her- skende. Rundt om foran er Kandten af Hatten ombøiet; men bag til op- sættet, ordentlig med sin Knap, Kram- pe og Sløife; i det øvrige ziret med Baand, Flor og Plumagefiere. Haa- rets Akkommodation til Soelhatte er den samme som tilfora' er meldt, dog med den Forskiel, at en Bukkel sættes af Haaret paa hver Side ligesom paa Wandfolkets Haar, hvilken kommer til Syne. For Resten er man mere sparsom med Lopeen og de øvrige Bukler, som ikke komme til Syne, iverdi Soelhatten Riuler en Deel af

B

samme,

samme, og bruges saavel inden som uden Huset.

Man har endnu mange andre Sædvaner paa Soelhatte, som blive for vidtloftige at beskrive; man har alene villet fortælle Mønsteret af den mest modvirkte.

5.

Sløer for Ansigtet af høidt gienemfigtigt Flor har nu begyndt at oprette Soelhattens Tjeneste, formodentlig fordi den bliver for almindelig. Sløer er altsaa en Soelstiern af den allerhøieste Mode. Det er sat, fast paa Hovedet, og hænger ganske over Ansigtet til neden for Halsen. Uden Soelstiern foldes det op og fastes nagle-

gangs

gaaet oven paa Hovedet, og hænger ned paa begge Sider, indtil det igien skal bruges.

6.

Drenringe ere efter den høieste Mode ikke i Brug, i det mindste ikke i stor Stads. I Almindelighed ellers ere Perle-Drenringe de, Moden tillader at bære, naar man endelig vil bruge dem.

7.

De saa kaldede Favoriter, eller ombreiede Lindinghaar, er nu og gemeent, og bruges ikke af Fornemme.

8.

Salsen eller Brystet skules nu blot enten med et Flors Halsklæde,

B. 2

eller

eller har ifflun de forovmeldte Klæder til Skerm.

9.

VisitKaaber bruges mest korte, af samme Længde som Hætten, med lange Flipper, hvilke naae over Talslien. Om Sommeren ere de af tyndt Silketoi garnerede med Blænder; men om Vinteren stoppede med Silkevot og undersørede med tynd Taft.

10.

Wuffer brugte man sidste Vinter af Atlast efter Raabens Kolor, udstoppede med Ederduun, skildrede, eller overtrukne med Blouder eller Floer. Om dette Slags vil komme i Brug til Vinter igien, vil Tiden lære.

II.

Tøi til Kioler bruges nu mest Laster, enten censkolorede, eller firibede, eller smaablomme, saag hvide flette Netteldugs Kioler; de firibede Netteldugs begynde at blive for almindelige.

I2.

En moderne Kiole er med Læg bag paa, omtrent som iordum Tidens Adriener. De garneres enten af samme Slags Tøi, kantede med kolorede Baand, eller med Blonder. Den hoieste Mode fordrer Garnering paa Silkekioler af bare Blonder, for Ex paa Stadsflæder. Kiolerne maa have deres behørigte Slæb, hvilket hænger

ved naar man er i Stads; ved Spa-
 feringer derimod ere de optrukne eller
 rettere opfættede igiennem Sidehuller-
 ne. Brystsmællen er af samme Løi
 som Riolen, mest glat, jiret oven til
 med en Baandsløise, som maa have
 sine behørigte lange Ender, og i Mid-
 ten og nedentil med to Baand, som
 gaae paa tværs og sidde stramt fæstede.
 Ermerne etc slette og uden Knastet-
 ter; de jires med Agehanter af sam-
 me Løi og Garnering, med en Løise
 paa Armen af samme slags Baand som
 Brystsløisen, eller med de saa kaldede
 romauste Ermer, der giores af de der-
 til forarbejdede vævede Blonder; dog
 begynde Opflaget paa Ermerne at

komme

Komme i Brug, som nærme sig meget til de gammeldags Adriene-Opslage.

13.

Man bærer endnu Uhre ved Bifster, men ikke Etuier; i deres Sted to Tallenaale.

14.

Forklæder ere vel i Brug, men ikke til stor Stads. De bruges enten halve eller hele, og ere i Almindelighed af prikket eller skildret Floer, eller af grønt Tæst, kantede med Bøller; af samme Løi; thi Gillees Forklæder med al anden Brug af Gillee er ungemeent.

15.

Vifter og Sandker have Hævd i alle Roder. Bistens Anvendelse og

Brug dependerer af enhver's Genie og
Maade at forklare sine Tanker paa.

16.

Hvide Strømper have endnu
Ret til Fruentimrets Been. Kols-
rede Sviller ere endnu de fremmede
Damer forbeholdne.

17.

Skoene bruges i Almindelighed
forte med hvide Hæle, eller af samme
Sort Løi; men i Stads gierne efter
Klædernes Kolor. Hælene maa være
hoie og meget smalle. Skoespænderne
maa være ovalrunde og med Ertstene
indlagte. De sættes høit paa Bristen.
Men paa Baller bruges Skoifer af
samme Kolor som Garneringen paa
Kiolen.

18. Til

18.

Til daglig Brug gaaer man med Pampuser, besatte med Sløiser i Steden for Spænder.

19.

Poscherne begynde at gaae af Mode, eller i det mindste nærme sig mere til Fiskebeensskjorter; Sagen i sig selv berøer paa Navnet, men Forskiellen er liden eller ingen paa de i forrige Tider og nu brugelige Fiskebeensskjorter; de have deres Skridorner, men ere endnu ikke komne til deres fuldkomne Bidde.

20.

Foruden de anførte Kioler sees man Fruentimrene og i snevre eller

svarte Kioler, en Wode, man har optaget af de Engelfke. Til disse bruges Forklæder og Livbaand med en Ertsnaal foran. Sielden bruges Raaber til disse Kioler; dog, det beror paa enhver's Lyst, kun at de ikke gaae neden for Hætten.

21.

Til daglig Brug er enten kort Kofte og Skjort af een Kolor, eller Kiole opfæstet, den mest gængse Wode.

22.

Daglige Sætter opstilles nu mindre brusende. Heri ere Moderne forskjellige. Nogle ere med løse og korte opfæstede Hængler af Knipstanger eller Blonder, belagte rundt om

foran

foran med krusebe Baand; og oven
 til med en Sloise af samme Baand.
 Pullen er af tyndt Floer, og under-
 føret med kolort eller hvidt Tæst.
 Skyggerne ligge mere til end fra An-
 sigtet, de ere jirlige og tillige nyttige
 for Hovedet; men bruges ikke gierne
 af unge Følk, som værdige dem ikke
 engang Navn af Sætter, men kalde
 dem med det afmodegaaende Navn
 Dormøser; skiont de vige meget fra
 disse Hovedtsiers Fazon.

23.

Ringe paa Singrene er meget
 Ildt i Roden; i Stads har man een
 paa den lille Fingre, som enten maa
 have stue Brillanter, eller være borte.

Mandsfolkenes Klædemode.

Sattene efter ^{I.} nyeste Mode maa nu være smaa; Bagskjygen noget høiere end Sideskjygerne, forte paa Hjørnerne, enten jirede med en Kofarde eller med en sølv eller guld Tændse og Knap. Til Stads bruger man hvide Fier og en Bordeleau. Galon om Pußen eller Skjygen begynder at blive almindeligt, og gaær derfor af Moden blant stikkelige Folk, med mindre de gaae i galonerede Klæder.

2.

Saatets **AFKOMMATION** har sine Forstkielligheder i Henseende til den bageste Deel; thi nogle bruge en fort

og tyk Pidsk fiidt nedbunden; andre Haarpunge; atter andre Haaret opbunden i en Duff, som enten er glat eller flættet, og bunden midt paa med et sort Baand; og nogle bruge et Slags Guldhuuskasser, hvor Eloisfen dog ikke ganske bedækker Pungen. I Stads ere Punge almindelige. Toppen er maadelig høi, og ombøiet med Haarnaale; den staaer i et slags Forhold med Fruentimrenes Toppe, alene den er lidet lavere, og falder lidet mere tilbage. Ved Drene bruges tre smaa Bukler, ikke oven for hverandre, men i lige Linie, som om det var en Bukkel der var adskilt i 3 Dele. Pudder i Haaret er almindeligt, dog tyndt.

3. Haar

3.

Haarpunge bruges ikke saa store som tilforn, de ere som sædvanlig med en dobbelt Sloife, og i Sloifen anbragt sine Kruser eller Læg, uden at være brusende. Ved Pungen bruges endnu det forte glænnemærkede brede Tastes Bånd, som hæftes i Kalvekrødet for Brystet.

4.

Perykter ere næsten ikke mere i Brug. At bære eget Haar befaler Roden ikke alene ugifte Mandspersoner, men endog gifte Mænd. Vil det saa blive ved, som det i nogle Aar har taget til, med at bruge eget Haar, vil Perykter blive en Sielendhed i Ro-

deriget. Saa vidt er det allerede kommen, at af 4 til 500 Mennesker, som kan rummes paa Parterret i det danske Komediehus, har jeg ikke kunnet tælle flere end 25 til 30 med Perykker.

5.

Om Halsen bær Mandfolkene i Almindelighed hvide fine Klude, som hverken maa sidde glatte eller stramme, men mere efter det Fald, de usammenlagte give sig selv.

6.

Manskiætter og Kalvekryds bruges ikke mere af flet Kammertag, i det mindste ikke naar man er i Stads; det maa enten være Kniplinger, eller af fint flagen Silke. Manskiætterne

maa være meget korte, og enten ikke
 sees, eller i det Høieste kun gaae en
 halv Fingersbred uden for Rioler. Ver-
 ret, og det enten man er i Stads
 eller ikke; derimod maa Krydset i
 Brystet staae ganske frem, i det mind-
 ste til den fjerde Knap paa Besten,
 som folgelig saa vidt maa staae aaben.

7.

De meget lange Rioler begynde at
 gaae af Brug, og noget kortere at træ-
 de i deres Eted. Besten maa ikke gaae
 længere end til Beenklædernes anden
 Knap: De maa have et rundt skraae
 Suit, saaledes at Uhrkieden med sine
 Tilbehørigheder fuldkommen kan falde
 i. Dinene. Beenklæderne maa ikke

være

være snevre, de bør falde lidet hen i den romanske Smag, og være vidde, i sær oven til; derimod Beenklæder af Skind, som bruges naar man vil ride, maa sidde ganske glatte og stramme. Alle Kolører Klæde herse, undtagen rødt og grønt; dog synes det, som det lysegrønne har sine Elskere. Stadsklæder maa være uden Tresser med forskjellige Kolører folio Knapper; undertiden bruger man en folørt Vest af Atlast eller; andet Silketoi, broderet med Guld eller Sølv. I Almindelighed ere Knapper i Klæderne mest simple, glatte og usfigurerede, eller de ere riflede med en liden Stierne eller Figur i Midten. En moderne Klæd-

E

ning

ning bestaaer enten af Røle, Vest og Beenklæder, af een Kolor, eller vil man gjøre en Forandring, og bære flere Underklæder, maa Vest og Beenklæder være af eet Slags. Pallieguld Vest og Beenklæder med sølv Galoner har noget høit i den modenske Smag.

I.

Til Klæderne bør man regne Frak-
Pen; den viger nu ganske af fra den
engelske Fazon, og har sit Snit for
sig selv: Den maa sidde mere snever,
og i stedet for det brede Slag, som
faldt ned over Skuldrene, maa de nu
kun have en liden Krave af omtrent
tre Fingers Brede; som maa være
beklædt med Bløiel af hvad Kolor man

W

behager. Lommerne maa sidde paa tværs, og Knapperne være blanke.

9.

Hvide silke Strømper bruges Stads, men til daglig Brug andre kolorede, enten af Silke, eller halv Silke og Bomuld, eller andre vævede kolorede Strømper.

10.

Skoene maa gaae høit op paa Bristen; til daglig Brug seer man mest tyksaaede Skoe, efter den engelske Mode, og som det synes, vil de omkeerte gaae af Moden. Stads, Skoe maa være enten af Karduan eller andet fiint Læder, som har et Slags Glands. Støvler bruges endnu ned-

E 2

sol

søldede til midt paa Læggen, med Spænde bag i. At gaae med Spørrer var bleven til en halv Mode i sidste Aar, enten man reed eller ikke; maa man vil det blive mere almindeligt tilkommene Vinter, siden man allerede begynder at gaae med dem paa Kontoirerne.

II.

Spænderne maa være store og i en firekantet Oval; glatte, enten af Sølv eller Tambak, eller og lidet figurerede tambaks Spænder med sølv Roser paa Midterne. Aabne eller saa kaldede durkbrufne Spænder begynde at gaae af Brug. Det foreslaer sig, at Spænder med Brillanter ere de mest modenske.

12.

Kaarde bruges fielden, uden ved
 Brølluper eller Fadderstaaende. De af
 Sølv ere ganske af Moden; man har
 andre, som den modenske Tænkraft
 har opfundet, der forene Tambakken
 med Sølv, Sølv med Staalet,
 Staalet med Folien, som gør den
 prægtig, uden videre at kunne beskrive
 den. Herkøfengere ere derimod aldeles
 gaaede af Moden.

13.

Modens Stofke ere temmelige
 høie, og enten med en antike tambaks
 Knap, stærkt forgyldt, eller elfenbeens
 Knap. Stofkebaandene sorte, om-
 snøede Stofkene ved Haandgrebet.

14.

Uhre i Lommen med Staalkies
 der af forskjellige Façons og tilbehø-
 rige Verlofs. Man bærer gierne to
 Uhre, naar man har dem, begge med
 sine behørige Reqvifita, som ikke alene
 tiene til Ziir, men maa endog gjøre
 en artig Sammenlyd, for at fornsie
 de Nodende.

Modens Skikke hos
 begge Kion.

Man serverer nu ikke ved Bifster
 med Kaffe, og fielden med Thee.

I store Selskaber byder den ene
 ikke den anden Snustobak; enhver
 betiener sig af sin egen Daase.

Børn svøbes nu ikke mere, men bindes i Madratser med Armenene frie, og komme saaledes til Daaben.

Fornemme Folk opamne nu deres Børn selv.

At drikke Skaaler er for længft affkaffet, undtagen ved Ponsch.

Ved at entreteuere Fruentimret enten til Vogns eller til Bords, præfenterer man dem Armen at lægge Haanden paa, i fteden for at tage dem ved Haanden.

Fruentimre neie nu ikke mere; de bøie blot Hovedet, eller bukke, og i Bukningen neie uformærket tilbage.

Moden tillader Fruentimret paa Spasereture ikke alene at tale og lee,

men endog at lee og tale høif. Jo mere uschineret, jo nsiere fulgt Rodens Love. Det danske Fruentimmer har Lov at ligne det franske i det frie, men ikke i det flygtige Væsen.

Bundtet Rad ved Spiseborde er gaaet af Brug.

Lugtende Vandflasker er gemeent i Selskaber, og passer sig ligesaa lidet som et Hovedvandsæg.

At holde Tiener og give Liberie, er almindeligt, enten man har Rang eller ikke.

Paa Baller er det Brug for Fruentimmer at dække den første Menuet med vedhængende Slæb; men naar Engelskdansene begynde, opfæstes de.

Den Brug for Jomfruer at slaae for Vinduet og filere, er gaaet af Mode siden Gileearbejder er bleven gemeent.

Møbleringsmode.

Lange Gardiner i Vinduer begynde at komme i Brug, dog ikke lige nedhængende, men for oven udbredte mod hverandre, og derpaa falde skraae ned til hver Side af Vindueskarmen, hvor de opfæstes med Baandsløiser; dog seer man dem yrede i Midten med Duffer og Snore. Har man udsyede netteldugs eller damastes, er det godt; hvis ikke, betiener man sig af dem, man har.

Saa Mobler i Værelser er den største Mode. For alting maa Salen være saa sparsomt, som mueligt, Intet Skab maa sees paa Salen, hvor prægtigt det endog er. Blot Speile, to eller tre ligesom der er Vinduespoker. Sex a otte Speile med Lysearme omkring paa Væggene i steden for Lampetter. Kommode under hvert Speil, og to Quadrilleborde. For Resten saa mange Lænestole, som Salen udkræver. Det forstaaer sig, at Salen maa ikke savne sin Lysekrone.

Næste Værelse er prægtigere, har sine Speile med Borde under, og taaler Solstabet, om det er prægtigt,

stem et Par Porcelænborde med Theesteller. Tafeluhret hængende enten paa Bæggen, eller staaende paa et Bord imellem Speilene; thi Stueuhre med sædvanlige Futteraler taaler Roden ikke. Lænestole, det forstaaer sig, maa være der.

Sovekammeret har sin Seng; (Natbord er gammeldags) sine Lænestole med Sofaer; thi Kannapeer begynde at gaae af Brug. Skildrier ere tilladte i Sovekammeret.

Fornemme Folk have deres Bibliotek, Naturalieekabinet og Billedsal, for største Delen kun for et Syns Skyld; i det Øvrige nyttigt for Elskere og Kiendere.

Speile ere de med Mahognietræ af antique Arbeide, eller og forgyldte, de mest modenske.

Lænestole ere alle med Puder, korte Rykke, krumme Arme og firekantede ligestaaende Fodder. Betrækket bør være enten af Dammas eller Sirts. Har man dem ikke af Mahognietræ, maa de være gule malede paa Træet, og tildeels forgyldte.

Borde under Speilene, enten Spilleborde eller-hvad Slags det er, ere efter den høieste Mode af Mahognietræ med lige retstaaende firekantede Fodder. Simpelt, med Kostbart. Konsolborde med marmor Plader ere ikke mere i Brug.

Slabe maa være saaledes, at de kan lade sig see, og hvad andre da, end de af Mahognie? De maa være af slet og glat Arbeide uden Zirater, lige Skuffeblade, ingen Udkilinger i nogen Raade; men Speilglas i Dorene.

Franste Himmelfenge med lille Omhæng ere de mest modenske. Vil man just ikke gjøre dem til hver Dags Brug, betiener man sig af de dobbelte Skalsfenge; til hvilke firtses Omhæng passer sig meer end godt nok, naar det kun er fint og smaablommet.

Kommoder ere de mahogniske, flette eller glatte, med ufigurerede Beslag, de brugeligste; indlagte med marmor Plader bruger man fordi man

har

har dem, ellers begynde de at 'gaae af Roden.

Skulde ægte mahognie Møbler blive for kostbare for nogle, betiener man sig af fernerede, eller i det mindste malede efter Mahognietræes Kolor.

Udsyede Stole og Kannapeer begynde Moderne at tage Agt for. Betrækkene maa enten være Dammasst eller fint Sirts. De udsyede Stole betræk synes at komme igien i Brug. Syede Puder til Stolesæder ere mere i Brug, end de almindelige løse Sæder.

